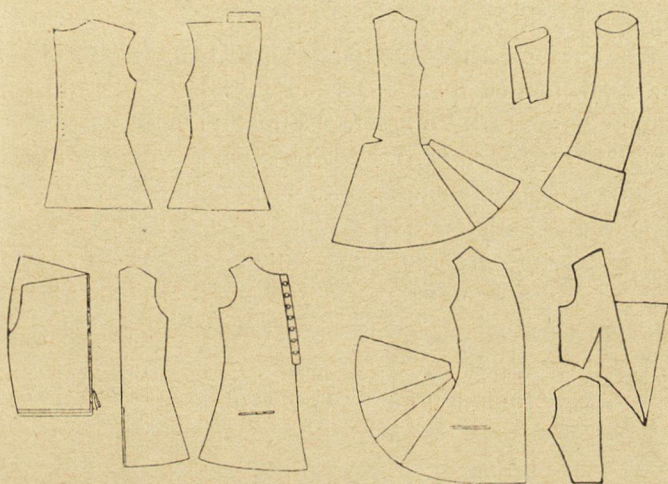

коприненъ платъ. Горната фуста била отъ по-лека копринена материя, пакъ отворена отпредъ, за да може да се възвръща и драпира отзадъ на ханшоветъ. Дветъ поли били различни по цвѣтъ. (Фиг. 89 — № 1 и 2) и (фиг. 90).

Като горна дреха носили тѣсна пелерина вталена отзадъ, съ капишонъ, който зиме нахлюпвали на главата. Правили я отъ кадифе гарнирана съ бандове отъ кожа. Корсажа станалъ одълженъ и опнатъ на желѣза.

Фиг. 90. Кройки на обл. отъ ст. барокъ: Предница и гърбъ на дреха Людовикъ XIII Гърбъ на мъжки жустокоръ, дамски и мъжки ржави, панталонъ, предница и гърбъ на жилетка, предница на жустокоръ и дамски корсажъ.

Коситъ се вчесвали нагоре и се натрупвали на главата въ видъ на пирамида. Тази прическа се наричала фонтанжъ (водоскокъ) и се клатѣла при движението. Върху нея носили шапчица отъ панделки и нагъната дантела. Тѣзи дантели стоели изправени надъ пирамидата отъ коси. Нѣкои дами прикрепяли тази шапчица на шията съ панделка. На гърдитъ, или на пояса мжжетъ и женитъ понѣкога носили розетки отъ цвѣтни панделки наречени въ общото име Faveurs.

Детското облѣкло било като това на голѣмитъ.

Свещеницитъ, при все че запазили облѣклото на срѣднитъ вѣкове, пакъ го трупали съ разкошни венециански дантели, които станало много луксозно.

Военното облѣкло почти се приближило до това въ мирно време. Желѣзнитъ брони съвършено изчезнали.

Версайлъ гъмжалъ отъ дами и кавалери, които цѣлъ день